

Præstantissime Hugem;

Accepi eam Eclogam, quam nuper ad nos mittere dignatus es. Cuius suavitatem, & venustam elegantiam, libenter legi, et miratus sum. Eodem modo & de Satyra non ita pridem iudicassom, nisi in itinere quod accedebat, diutius hæsisssem. Quæ res tum effecit, ut quod tu pervidias παρά ελάσσειας, nobis objeas, de nucleo rogatus, de putamine responderim. Et profecto, satis novus, abbi tum nos fuisse. quæ res nisi fallor, veniam mereatur. Nam cum integras tres operas in typographia, postquam integrum bto. unum aut amplius sum fertatus, occipem suo tempore, & præsertim illo die Alcáirim vsque in Egyptum, ad Episcopum Alexandrinum præter alias non paucas scriberem, facillime evenire potuit, ut id quod nolum, prætermitterem. Quod cruentum velliscandi verbum adhibi, mihi crede & te & me indignum factis. Et non capio, quo pacto argumentum velliscasse tibi visussum, quod etiam exemplo meo approbatur, quod typis ter aut quater iam descriptum, publice hie prodatur, & ab orbe universo legitur. Quod si hære & ingenue iocari, nomen hoc mereatur, fateor me graviter peccasse. Ante hos viginti annos Grotius & ego ita viximus, ut de rebus omnibus quotidie & ille ad me, & ego scriberem ad illum: sæpe ille scorbilatum meum lapide perstrinxit, ego aliquid repositui subinde ad illius iocos, quod candorem utriusque sine ullo felle & acerbitate, deceret. Sæpe ad multos senatores, & nuperime ad Tolosanum quendam qui severitate & morum gravitate reliquis in Gallia antistantibus talia nonnulla provocatus scripsi, cum videret nos, quod desortores sacramenti, aliud nunc ageremus, nos visissim illum, quod capidæ munitate, subiturus aliquando, iustas Menesius daturus esset penas. Rex noster quo in terris, salva modestate, nihil vivit elegantius, qui s'pendio nos luculento auctos, inter aulicos asciscere dignatus est, sæpe in suorum manibus nonnulla legit, quæ ad illos scripseramus, ne illorum dictatorialis aut nugis conceptisse videremur, nonnunquam quoque nuptialia & alia id genus, neque aliter quam visua profuerant est. ^{ac ne illi, quidam} nuptialia de familiaritate minima sunt quæstia. Fateor me sic scripsisse, ut quod solent in pler literarum non servarim: certo tamen scio nihil esse in illis, quod atrox verbum mereatur. Nam quod argumentum Eclogæ, intermissum putas, bene factum iudico ac comiter: quod vero motus non est, in hanc rem remisse existimem, ut insaniam hæcceptuam ebartueris. Ego sane non tam rigidus sum censor, ut Plato, Aristotelem, præter alios quos veteres pernumerant, partim in hanc rem consultos, partim sanæ dignitatis veteranos, ideo insaniam perputem. Ut nec hæc astate Casarem Scaligerum, Bembum, Sannazarium, aliosq; summi loci. ut nunc hic Episcopus & alios omittam, quibus hæc astate nos tra fuit ^{apud nos} Torrensius, cum alijs nonnullis. Dato scire te Petraro hæc philosophica & seria, quæ multa scripsit, in honorem egæ & dythar eius legi. Neque quisquam hæc tenus documentum oim indicavit. Prohæc Flaminij ab omnibus laudatur, neque quisquam qui eius venustate offendatima

Nemo quoque nescit, cum Idylliorum sive Eclogarum argumenta sint
ἐξ ἁπλῶν ὄψεων, & aliud plerunquo dicant aliud intelligant, mate-
riam eorum antiquissimam amoris esse. Quod Theocritus & Proclus,
cum Bione eunt. Et quis nescit Virgilio, ob insignem morum pro-
bitatem ac verecundiam, Partheniam suscepisse nomen. Tamen

Phyllidis hoc idem, teneraque Amarillydos ignes,
Bucolids iuuantis luxerat ante modis.

Quod promittis, meos aliquot in murem ab interpellatione tua me subita-
rum. Prudentissime & generosa indolis atque animi, iuuentis, adior (ε-
ἴδος ἔγχετο ἔγχετο ὁ δὲ λωρ; Aut quando factum quiesco, ut de tuis
litteris, aut frequentia earum, conquerer. Omittamus, quiesco, sed inuol-
uta, & si verum licet loqui, criminosa. qui commiserit me non scia & si
forte evenit me ignaro, culpam deprecor, & ubi voles, luam. De secundo
tuo in Britanniam itinere, tibi gaudeo mihi dulco. Nam ut tu carebis
patria, quod optas: ita nos interea, et usu pariter & fructu, eius
amicitia carobimus, qua nihil nobis Satorum iucundius curant. Vale
vir praestantiss. & parenti tuo, viro vero existo cum fructu
me commenda. Lugd. Bat. An. 1620. Octob. 29.

Handwritten text on the left margin, including fragments like "ro.", "li", "ndo", "btj", and "du".

